

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1916.

Treść: № 156. Rozporządzenie, dotyczące się rekwizycji zapasów wełny i ustanowienia cen najwyższych za wełnę, spisania zapasów wełny, czesanki i przędzy wełnianej, jakoteż wypowiedające ograniczenia co do obrotu wełną i jej przerabiania.

156.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 28. maja 1916,

tyczące się rekwizycji zapasów wełny i ustanowienia cen najwyższych za wełnę, spisania zapasów wełny, czesanki i przędzy wełnianej, jakoteż wypowiedające ograniczenia co do obrotu wełną i jej przerabiania.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, zarządza się, jak następuje:

Rekwizycja zapasów wełny.

§ 1.

Istniejące w Austrii w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, jakoteż później przybywające zapasy wełny nieczyszczonej, pranej skórnice, ręcznie lub fabrycznie, wełny z zabitych zwierząt, garbarskiej, martwej i kuśnierskiej, w stanie surowym albo tylko prany, także tak zwanej wełny

materacowej, zostają zarekwirowane dla celów wojennych.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 52, dotyczące się odpadków wełnianych i wełny sztucznej, nie zostają dotknięte niniejszem rozporządzeniem.

§ 2.

Rekwizycja nie obejmuje:

- a) zapasów, istniejących w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia we fabrykach, przerabiających wełnę;
- b) tych ilości wełny, które Ministerstwo handlu na zasadzie § 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. października 1915, Dz. u. p. Nr. 313, uwolniło już od rekwizycji;
- c) ilości, które zostaną uwolnione przez Ministerstwo handlu na każdorazową prośbę.

§ 3.

Te ilości oznaczonej w § 1. wełny, które zostaną sprowadzone z zagranicy cłowej, nie podlegają w zasadzie rekwizycji, jeżeli ich przywóz natychmiast po nadejściu przesyłki do Państwa tutejszego zostanie zgłoszony w celu zbadania dokumentów dokonanego przywozu do Wydziału wojennego dla przemysłu wełnianego w Wiedniu, I., Seitzergasse 1, który wystawia w tym względzie poświadczenie. Jednak także co do tej ostatniej

welny pozostają w mocy w całej pełni postanowienia § 15. o ograniczeniu przerabiania.

Jeżeli poświadczenie Wydziału wojennego, jakie ma on wystawić co do przywozu wełny, ma obejmować także tego, komu taki materiał zostanie sprzedany w Państwie tutejszem, powinien sprzedawca donieść Wydziałowi wojennemu o sprzedaży, wymieniając nabywcę.

§ 4.

Zabrania się rozporządzać w jakikolwiek sposób zapasami wełny, zarekwirowanymi po myśli § 1.

§ 5.

Zapasy wełny, zarekwirowane w myśl powyższych postanowień, mają właściciele albo przechowcy zgłosić dla odstawy w dniu 15. każdego miesiąca u tej zwierzchności gminnej, na której obszarze wełna się znajduje.

Do zgłaszania należy używać wyłącznie formularzy, wyłożonych przez zwierzchności gminne. Zgłoszenia należy wносить w podwójnem wygotowaniu.

Można je skutecznie także ustnie u zwierzchności. W tym razie mają zwierzchności gminne wypełnić formularze.

Zwierzchność gminna ma przesłać oba wygotowania zgłoszeń właściwej władzy politycznej pierwszej instancyi, która jedno wygotowanie przechowca dla celów kontroli. Jeżeli zgłoszona przez jednego posiadacza ilość wełny przekracza ciężar 100 kg, ma władza polityczna pierwszej instancyi przesłać drugie wygotowanie komisji odbioru wełny przy Wydziale wojennym dla przemysłu wełnianego, Wiedeń, I., Scitzergasse 1, a w razie zgłoszenia mniejszej ilości organowi zbierającemu, ustanowionemu dla gminy, a legitymowanemu przez Ministerstwo handlu. Co do zgłoszeń, wręczonych zbierającemu, ma władza polityczna pierwszej instancyi przesłać co miesiąca komisji odbiorczej wykaz, zawierający łączny ciężar zgłoszonych partii.

W tych przypadkach wyjątkowych, w których właściciel wełny zamierza część swojej wełny przerobić we własnym gospodarstwie, ma on to zaznaczyć w zgłoszeniu. W tym razie ma oba formularze przedłożyć władza polityczna pierwszej instancyi w celu powzięcia decyzji Ministerstwu handlu, wojenna służba dla wełny. Dopóki ta decyzja nie zapadnie, nie wolno wełny przerabiać.

§ 6.

Zbieracze, ustanowieni przez Ministerstwo handlu, mają odbierać istniejącą wełnę w przydzielonych im obwodach, o ile zapas jednego właściciela nie wynosi więcej niż 100 kg, na życzenie posiadacza udzielać zaliczek i zgłaszać wełnę w komisji odbioru wełny w Wiedniu i we właściwej władzy politycznej pierwszej instancyi. Dalszych wskazówek co do odstawy i zapłacenia wełny udzieli bezpośrednio komisya odbiorcza zbierającym.

Ci ostatni, wykonując swą działalność, mają się ściśle trzymać swej instrukcyi i podlegają co do swojej działalności, jakoteż w szczególności co do obrotu pieniężnego kontroli władzy politycznej pierwszej instancyi oraz osobnym organom kontrolnym, ustanowionym ewentualnie przez Ministerstwo handlu.

Zbieracze, wykonując swoje obowiązki, mogą żądać pomocy władz politycznych jakoteż organów publicznej służby bezpieczeństwa.

Za swój trud otrzymują oni wynagrodzenie, które ma oznaczyć Wydział wojenny dla przemysłu wełnianego.

§ 7.

Komisya odbioru wełny przy Wydziale wojennym dla przemysłu wełnianego we Wiedniu, która składa się z jednego zastępcy Ministerstwa handlu, z jednego zastępcy Ministerstwa rolnictwa i z jednego zastępcy zarządu wojskowego, następnie z dwóch znawców, ustanowionych przez Ministerstwo handlu, i z dwóch znawców, ustanowionych przez Ministerstwo rolnictwa, oznacza czas dostawy wełny i miejsce, do którego ją należy przesłać i oddaje do dyspozycyi poświadczenia przewozowe, wygotowane przez Ministerstwo handlu.

Te osoby, które na zlecenie komisji odbiorczej mają odstawić swoje zapasy wełny, są obowiązane wysłać ją jako zwykłą przesyłkę towarową. Runo i dodatki należy opakować oddzielnie, tak by nie wisały strzępy, i żądać stwierdzenia przez urząd kolejowy ilości pakunków i ich ciężaru. Na liście przewozowym należy wymienić gatunek wełny w myśl oznaczeń § 1.

Z nadaniem wełny należy równocześnie przesłać komisji odbiorczej wykaz. W wykazie tym należy podać: imię i nazwisko właściciela albo przechowcy, powiat i gminę, gdzie się wełna znajdowała, miejsce nadania, następnie osobno według poszczególnych gatunków odstawionej wełny: sposób opakowania, znaki opakowania, stwierdzony przez urząd kolejowy ciężar brutto, ilość pakunków i ciężar wełny netto.

§ 8.

Komisya odbiorcza bada nadchodzące przesyłki i odsyła nadawcy z powrotem jako wolne od rekwizycyi te zapasy, które uznano za nie-nadające się do celów wojskowych. Nadawca może jedynie domagać się zwrotu kosztów opakowania, dostawy i przesłania z powrotem, które w tym razie ponosi zarząd wojskowy, wyjąwszy, jeżeli nadesłano materiały, nie należące do materiałów, naprowadzonych w § 1.

§ 9.

Zapasy, uznane za nadające się do celów wojskowych, obejmuje komisya odbiorcza według wagi i oznacza wynagrodzenie w ramach ustanowionych cen najwyższych. Koszta opakowania i odstawy ponosi zarząd wojskowy w wysokości, uznanej przez komisję odbiorczą.

W razie potrzeby może komisya odbiorcza posługiwać się przy tych ustaleniach zakładem dla kondycjonowania wełny.

Ceny najwyższe.

§ 10.

Cenę najwyższą za 1 kg wymienionych poniżej gatunków wełny oznacza się, biorąc za podstawę wełnę, praną fabrycznie, jak następuje:

I. wełna strzyżona (także wełna jagnięca):

- za najlepszą wełnę merino 22 koron,
- za wełnę skubaną i czesaną AAA/AA 21 koron,
- za wełnę skubaną i czesaną A 20 koron,
- za wełnę skubaną i czesaną B 17 koron,
- za wełnę skubaną i czesaną C 14 koron 50 halerzy,
- za wełnę Cigaya (wełnę D) 12 koron 50 halerzy,
- za wełnę Raczka (kosmatą) [wełnę E] 10 koron;

II. Wełna z zabitych zwierząt, garbarska, martwa i materacowa:

- za jakość AAA/A 17 koron,
- za jakość B 15 koron 50 halerzy,
- za jakość C 13 koron 50 halerzy,
- za wełnę Cigaya (wełnę D) 11 koron,
- za wełnę kosmatą (wełnę E) 8 koron 50 halerzy;

III. Wełna kuśnierska:

- za jakość AAA/A 10 koron 50 halerzy,
- za jakość B 10 koron,

- za jakość C 9 koron.
- za wełnę Cigaya (D) 8 koron,
- za wełnę kosmatą (E) 6 koron.

§ 11.

W handlu takimi wełnami, do których się nie odnosi rekwizycya w myśl § 2., obejmują te ceny najwyższe także koszta przesłania do stacyi załadowania, jakoteż koszta opakowania (worka), jednak bez wynagrodzenia za pranie, i obowiązują w razie sprzedania za gotówkę.

§ 12.

Zabrania się na czas mocy obowiązującej tego rozporządzenia kupować lub sprzedawać wełnę po cenie wyższej od ustanowionych cen najwyższych.

§ 13.

Ceny najwyższe nie mają zastosowania do wełny, pobieranej z zagranicy cłowej, co do której trymano się postanowień § 3.

Spisanie zapasów.

§ 14.

Każdy, kto w sposób zarobkowy zajmuje się przerabianiem wełny (także wełny mohair), czesanki, przędzy skubanej i powłoku, jest obowiązany swoje zapasy oznaczonej w § 1. wełny, jakoteż wełny mohair w stanie surowym, prany albo farbowany, oraz czesanki i przędzy zgłosić według stanu z dnia 15. każdego miesiąca najpóźniej do dnia 22. tego miesiąca Ministerstwu handlu za pośrednictwem Wydziału wojennego dla przemysłu wełnianego w Wiedniu, I, Seitzergasse 1.

Na to zgłoszenie należy używać wyłącznie formularzy, pobieranych z Wydziału wojennego dla przemysłu wełnianego. Formularze te należy wypełnić dokładnie we wszystkich rubrykach, a mają one także dawać dokładne wyjaśnienie co do przybytku i ubytku podlegających obowiązkowi zgłaszania zapasów za czas, jaki upłynął od ostatniego zgłoszenia.

Ograniczenia co do obrotu i przerabiania.

§ 15.

Oznaczoną w § 1. wełnę wolno przerabiać bez względu na jej pochodzenie tylko w celu wypełnienia wojskowych zleceń dostawy bezpośrednich lub pośrednich. Każde inne przerabianie takiej wełny jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Ministerstwa handlu.

§ 16.

Welnę owczą, jakoteż wełnę mohair oraz odpadki wełniane i wełnę sztuczną w stanie nieprzerobionym wolno z miejsca przechowania przewozić na inne miejsce, leżące poza gminą, tylko za poprzednim zgłoszeniem w Ministerstwie handlu na podstawie poświadczenia przewozowego bez względu na to, czy przewóz następuje koleją, okrętem, pocztą w pakietach albo wozami na gościńcach. Poświadczenie przewozowe wydaje Ministerstwo handlu:

- a) we wszystkich przypadkach przesłania wełny nieczyszczonej, pranej skórnice, ręcznie i fabrycznie, wełny z zabitych zwierząt, garbarskiej, martwej, kuśnierskiej i materacowej, jakoteż wełny mohair do publicznych domów składowych albo pralni wełny na obszarze Państwa tutejszego;
- b) dla przewozu wełny, następującego na zlecenie komisji odbioru wełny oraz dla przewozu wełny do organów zbierających, legitymowanych przez Ministerstwo handlu, przy użyciu publicznych środków komunikacji;
- c) dla przewozu wełny, przekazanej przez władze przedsiębiorstwom, przetwarzającym wełnę;
- d) w celu przesłania wełny sztucznej albo odpadków wełnianych;
- e) we wszystkich innych godnych uwzględnienia przypadkach według uznania Ministerstwa handlu.

Nie potrzeba poświadczenia przewozowego dla przewozu wełny do organów zbierających, legitymowanych przez Ministerstwo handlu, przy użyciu prywatnych środków przewozu, jakoteż dla wszystkich przesyłek, skierowanych przez urzędy wojskowe do T. akc. Centrali dla wełny albo do komisji odbioru wełny.

Ważność wszystkich poświadczeń przewozowych bez wyjątku gaśnie po upływie dwu miesięcy od dnia wystawienia.

§ 17.

Powyższe przepisy o poświadczeniach przewozowych obowiązują analogicznie także względem przesyłania garbowanych i niegarbowanych skórek owczych i jagnięcych oraz odcinków takich skórek w razie, jeżeli wełny jeszcze nie odcięto.

Postanowienia końcowe i karne.

§ 18.

Nad przestrzeganiem postanowień tego rozporządzenia czuwa Ministerstwo handlu przy pomocy inspektorów przemysłowych albo osobno ustanowionych organów kontrolnych. W tym celu można zwiedzać urzędownie magazyny i inne zakłady i przeglądać księgi handlowe, korespondencję oraz wszystkie inne zapiski.

§ 19.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnieniu obowiązków, ustanowionych w tem rozporządzeniu, będą karane władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile przekroczenia takie nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 20.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia ministeryalne z dnia 5. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 109, z dnia 14. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 121, z dnia 2. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 150, i z dnia 20. października 1915, Dz. u. p. Nr. 313, 314, 315 i 316.

Georgi wlr.

Hohenlohe wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.